

ת"פ 8989/04/14 - מדינת ישראל נגד קורן הראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 8989-04-14 מדינת ישראל נ' הראל

לפני כב' השופט משה יועד הכהן
המאשימה
נ ג ד
הנאשם
מדינת ישראל
קורן הראל,

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד חיים פס

הנאשם ובא-כוחו עו"ד איתמר בן גביר

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של הצתה, לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") (12 עבירות).

בתמצית, הנאשם הורשע בהצתת עצי זית במטע הנמצא בין הישוב עלי לכפר קריות בשטחי יהודה ושומרון המעובד על ידי פלשתינאים. את המעשים עשה הנאשם על רקע עוינות כלפי שכניו הפלשתינאים וכן במטרה לפגוע בצמחיה.

הסדר הטיעון האמור הושג במסגרת דיון בבית משפט העליון שבו ערערה המדינה על החלטת בית משפט זה בעתירה לגילוי ראיה, החלטה שבעקבות תוכנה הודיעה המאשימה על חזרתה מהאישום, שהובילה לזיכויו של הנאשם.

יש להניח, כי הגעה להסדר נבעה מאיזון בין הסיכונים והסיכויים שצפה כל צד לגבי קבלת הערעור האמור או דחייתו. במובן זה, אין המדובר בהסדר טיעון רגיל, הנמדד "במשקפיים רגילות".

מכל מקום ועל אף עמדתי הידועה, כי לאחר תיקונו של סעיף 113 לחוק, יש לבדוק את ההסדר דרך הפריזמה של התיקון, הרי על אף הקביעה הברורה בפסיקה שעבירות הצתה מחייבות ענישה מחמירה, הכוללת ברגיל עונשי מאסר בפועל (ראו: ע"פ 8501/09 **בוכרע נ' מדינת ישראל**), ניתן למצוא בענישה הנוהגת בפסיקת בתי המשפט גם טווחי ענישה שתחילתם בעונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

עמוד 1

בעניין זה ראו: ת"פ (חי) 5156-08-11 **מדינת ישראל נ' עודא** (7.2.12) וכן ת"פ (ב"ש) 8118/01 **מדינת ישראל נ' הר אנדי** (19.4.04).

בנסיבות אלה, ובהתחשב בכך שהסדר הטיעון הושג בערכאת הערעור ובנסיבות מיוחדות, אינני מוצא כי יש עילה להתערב בו. זאת, על אף שמדובר במעשים לא פשוטים על רקע עוינות לאומנית, שהענישה לגביהם חייבת לכלול מסר של הרתעה אישית, וכן מסר של הרתעת הרבים.

אוסף, כי במסגרת הפניית הנאשם לממונה על עבודות השירות, עלתה שאלת העסקתו של הנאשם במקומות עבודה שבהם ישנם בני מיעוטים, לאור עמדה ראשונית מסתייגת שהעלה הנאשם. בעניין זה ציין הממונה על עבודות השירות, כי גם אילו ניתן היה למצוא מקומות תעסוקה שבהם לא נוכחים בני מיעוטים, לא ניתן היה להיענות לבקשת הנאשם שאיננה סבירה. עמדה זו של הממונה מקובלת גם עליו. בנסיבות העניין מצאתי לחזור ולקבל הבהרה מפי הנאשם, שאין לו כל התנגדות לעבוד במקום עבודה כזה וחזקה עליו שינהג במקום זה באופן הולם.

לאור האמור, אני מוצא לאשר את ההסדר ומטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בבית החולים הדסה הר הצופים בירושלים, 5 ימים בשבוע, שעות עבודה יומיות (תשומת לב הממונה לבקשת ב"כ הנאשם לעניין שעות העבודה בהתחשב בכך שמקום מגוריו הוא בעליו). בהתאם להסכמה, לא תנוכה תקופת המעצר בפועל, מן התקופה האמורה.
- ב. הנאשם יתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות, במפקדת מחוז דרום בבאר-שבע, ביום 16.5.17 לא יאוחר מהשעה 09:00 לצורך קליטה והצבה, כשהוא מצויד בתעודת זהות. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאים ובכללי העבודה במקום, ככל שהדבר באחריותו, ואם לא יעשה כן, הדבר עלול להוביל לנקיטת צעדים נגדו, כולל הפסקה מינהלית של עבודות השירות וריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.
- ג. מאסר על תנאי של שישה חודשים, למשך 3 שנים שלא יעבור את העבירה בה הורשע.
- ד. פיצוי למתלוננים בסך 5,000 ₪, אשר ישולם עד ליום 1.5.17. הפיצוי יועבר באמצעות מזכירות בית המשפט למתלוננים, לפי הפרטים שתמסור לה המאשימה ולפי חלוקה שתיקבע על ידה ותימסר למזכירות.

בשלב זה, לבקשת הצדדים, ניתן איסור פרסום זמני לגבי ההליכים בתיק עד ליום 1.6.17. הצדדים יגישו בתוך 7 ימים מהיום רשימה מוסכמת של דיונים שלגביהם מבוקש איסור הפרסום, כאשר האיסור יוסר לגבי שאר

הדיונים. למען הסר ספק, איסור הפרסום אינו חל על תוכנו של הדין והיום ועל תוכנו של גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

המזכירותתשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן והודע היום, י"ז באדר תשע"ז, 15/03/2017, במעמד הנוכחים.

משה יועד הכהן, שופט

הוקדעלידינוריתביבי